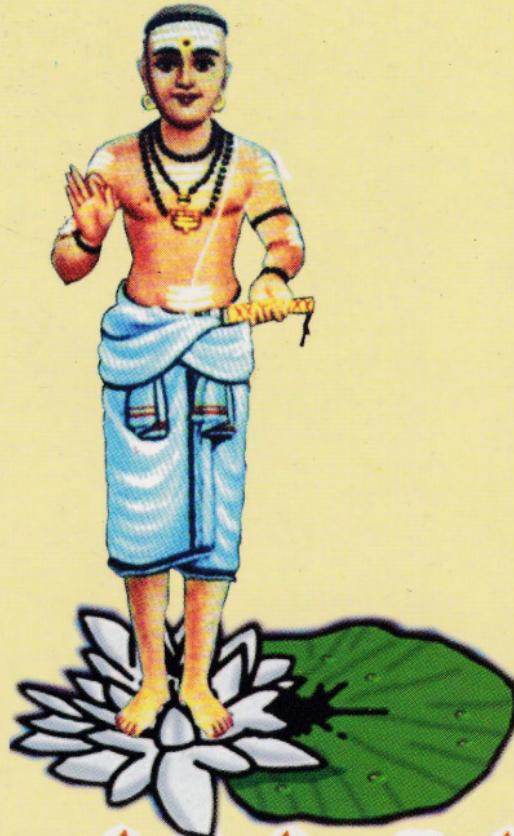

२
சிவமயம்

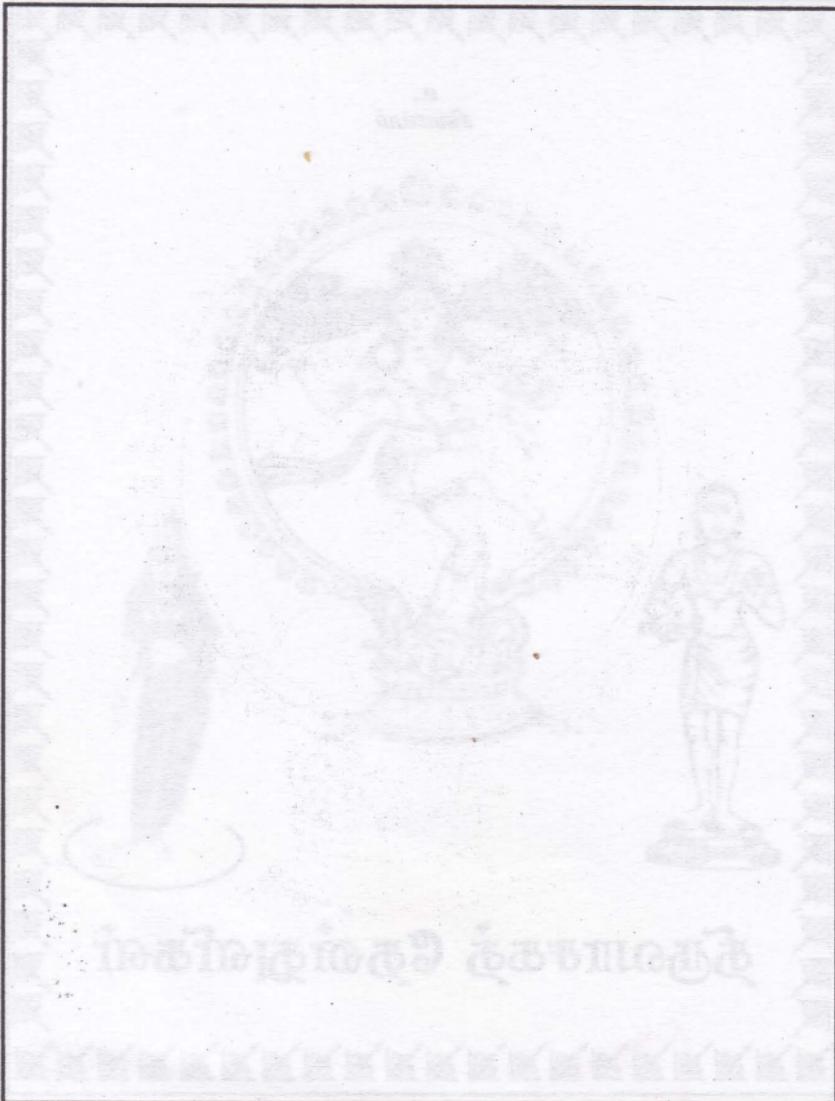

திருவாசகத் தேர்தூளிகள்

ஸ
சிவமயம்

தநுவாசகத் தேன்துள்கள்

முன்னுரை

வில்வத் தொண்டர் ~ சாருமா முனிவர்
தாயுமானவர் சுவாமி கோயில்
மலைக்கோட்டை திருச்சிராப்பள்ளி

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமயக் குரவர்களாலும், அவர்கள் வழிவந்த அருளாளர்களாலும் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை திருமுறைகளாகும். சைவ சித்தாந்தப் பெருநெறியை விளங்குதற்குள்ள மெய்கண்ட நூல்கள் பலவற்றிற்கும் இத்திருமுறைகளே மூலமாய் அமைந்துள்ளன. திருமுறைகளில் அருளன்றவு மீதாரப்பட்டிருப்பதோடு வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அறநெறிகள் பலவும் ஆங்காங்கே மிளிர்கின்றன. அன்றியும் இத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டினுள் எட்டாம் திருமுறை எனப்போற்றப்படும் திருவாசகம் தேனினும் இனியதாகும். “நமச்சிவாய வாழ்க” என்னும் அரிய மந்திரத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்டது திருவாசகம். யாவர்க்கும் ஊதியம் திருவைந்தெழுத்தும் அதன் பொருளாக விளங்கும் கூத்தப்பெருமானுமே! வருணனை முதலிய இன்றி முழுமையாக இறைவனையே போற்றும் தனிச்சிற்பு திருவாசகத்திற்கு உரியது. இத்தகைய ஞானத் திருமுறையை அனைவரும் ஒதி அருள் நலம் பேறவேண்டும்.

சைவசமயத்திற்கு உயிர் நாடியாக விளங்கும் இத் திருவாசகம் கருங்கல் மனத்தையும் உருக்கவல்லது. இதற்கு அறிஞர்கள்

பலர் உரை எழுதியுள்ளார்கள். திருவாசகத்தின் பெருமை அளவிடற்கரியது. “சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின்” என்னும் அடிகளையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுகிறேன்.

தமிழ்மறையாய், எட்டாந்திருமறையாய், சிகாமந்திரமாய், சிவானுபவச்செல்வமாய், தெவிட்டாத இன்ப அமுதாய் விளங்குவது திருவாசகம். இதனை ஒதுவார்க்குப் பிறவித்துஞ்பம் நீங்கி சிவப்பேறு சித்திக்கும். இத்திருவாசகத்தை உள்ளங்குழழுந்து ஒதுவர்கள் என்னில்லாத அருள்நலங்களைப் பெறுவார். திருவாசகத்தில் முதலில் விளங்குவது சிவபுராணம். இது எல்லையில்லாத பெருமை உடையது. நூற்றியெட்டு உபநிஷத் சாரமாக விளங்குவது.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார்” என்று கூறியிருப்பதனால் பொருள் தெரிந்து பாராயணயஞ் செய்தல் சாலப்பயனுடையது. சிவானுபவம் பெற்றவர்க்கே இது தெற்றென விளங்குஞ் சீருடையது. எனினும் திருவருளைச் சிந்திக்கத்தக்கது.

இவ்வரிய திருவாசகத்தில் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் சிறு தேன் துளிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மாலையாக்கி ‘திருவாசகத்தேன் துளிகள்’ என்ற தலைப்பில் இந்நூலை வெளியீட்டுள்ளார்கள் வெளியீட்டாளர்களான லக்ஷ்மி அச்சகத்தார். திருவாசகத்திலுள்ள அனைத்துப் பதிகங்களையும் குறுகிய நேரத்தில் படிக்கக் கூடியதாக அமைந்த இச்சிறு நூலைப் படித்துப்பயனடைவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

२
சிவமயம்

சௌபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வா(அ)ழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமமாகினின்று அண்ணிப்பான்தாள் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க

1

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க!

10

சச னடபோற்றி எந்தை அடி போற்றி!
 தேச னடபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி!
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடபோற்றி!
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடபோற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடபோற்றி!

15

அழராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற வித் தாவர சங்கமத்துள்

30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழழத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் ஞுள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனாங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஒராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பழும் துண்பழும் இல்லானே உள்ளானே

70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஸர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
சூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்ந்தின்ற
தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்பா
ஆற்றேனெம் ஜயா அரனேஒ என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

95

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை
யார்கழற்கென

கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பியுள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய
போற்றியென்னும்

கைதான் நெகிழி விடேன்ஹடை யாய்னன்னைக்
கண்டுகொள்ளோ.

- மெய்யுணர்தல் -

1

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன்; இறப்பதனுக்

கென்கடவேன்

வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான்
மதித்துமிரேன்

தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேஎம்
பெருமான்எம்

மானேயுன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே
வருந்துவனே

2

வருந்துவன்னின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான்
 நாயடியேன்
 இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத்
 தழும்பேறப்
 பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம்
 புரியாயேல்
 வருந்துவனத் தமியேன்மற் றென்னேநான்
 ஆமாறே.

3

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே
 வல்வினைப்பட்
 டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை
 ஏத்தாதே
 சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன்
 பல்காலும்
 வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய
 வெள்ளத்தே.

- அறிவுறுத்தல் - 4

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்

கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்

மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்கள் ஆர
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை

மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்

தனிச்சுட்டே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

- சுட்டறுத்தல் - 5

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்

கன்பிலை என்புருகிப்

பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை

பணிகிலை பாதமலர்

குடுகின்றிலை குட்டுகின் றதுமிலை

துணையிலி பிணைநெஞ்சே

தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை

செய்வ தொன்றறியேனே.

- ஆத்துமசத்தி - 6

அறிவ னேஅமு தேஅடி நாயினேன்
 அறிவ னாக்கொண் டோளனை ஆண்டது?
 அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
 அறிவ னோஅல்ல னோஅரு எசனே.

- கைம்மாறு கொடுத்தல் - 7

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன்
 செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
 பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
 பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
 மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம்
 மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
 பொய்ய னேன்நான் உண்டுத்திங்
 கிருப்ப தானேன் போரேஹே.

8

உடையா னேநின் றனைஉள்கி
 உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
 உடையார் உடையாய் நின்பாதஞ்
 சேரக் கண்டிங் சூர்நாயிற்
 கடையா னேன்நெஞ். சுருகாதேன்
 கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
 கிருப்ப தாக முடித்தாயே.

9

தேனைப் பாலைக் கண்ணலின்
 தெளிவை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
 ஊனை உருக்கும் உடையானை
 உம்ப ரானை வம்பனேன்
 நானின் னடியேன் நீஎன்னை
 ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்
 தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந்
 தன்மை யாம்என் றன்மையே.

- அநுபோகசித்தி - 10

இழித்தனன் என்னை யானே
 எம்பிரான் போற்றி போற்றி
 பழித்திலேன் உன்னை என்னை
 ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
 பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம்
 பெரியவர் கடமை போற்றி
 ஒழித்திடவ் வாழ்வு போற்றி
 உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே.

- காருண்யத் திரங்கல் - 11

வேண்டும் நின்க மூற்க ணன்பு
 பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
 ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை
 ஆவ என்ற ருளுநீ
 பூண்டு கொண்ட டிய னேனும்
 போற்றி போற்றி யென்றுமென்றும்
 மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
 மன்ன நின்வ ணங்கவே

சச னேநீ அல்ல தில்லை
 இங்கும் அங்கும் என்பதும்
 பேசி னேனோர் பேத மின்மை
 பேதை யேனன் எம்பிரான்
 நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட
 நின்ம லாஷர் நின்னலால்
 தேச னேஷர் தேவ ருண்மை
 சிந்தி யாது சிந்தையே

மானேர் நோக்கி யுமையாள் பங்கா
 மறையீ றறியா மறையோனே
 தேனே அழுதே சிந்தைக் கரியாய்
 சிறியேன் பிழைபொறுக்குங்
 கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன்
 சிவமா நகர்குறுகப்
 போனா ரடியார் யானும் பொய்யும்
 புறமே போந்தோமே.

யானே பொய்ன் நெஞ்சும்
 பொய்ன் அன்பும்பொய்
 ஆனால் வினையேன் அழுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அழுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனைவந் துறுமாறே

வான் நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையின் ஈறுமுன் தொடரோ ணாதநீ
 ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
 என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
 உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான் நாடகம் ஆடு வித்தவா
 நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

அப்ப னேயெனக் கழுத னேயா
 னந்த னேஅகம் நெக்அள் ஞுறுதேன்
 ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
 உரிய னாய்உனைப் பருக நின்றதோர்
 துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
 யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
 வைப்ப னேஎனை வைப்ப தோசொலாய்
 நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே.

பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே

பாடி நெந்துநெந்த துருகி நெக்குநெக்

காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்

தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்

கூட வேண்டும்நான் போற்றி இப்புழுக்

கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்

வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்

தருள போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

- ஆனந்தா தீதம் - 18

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந்

தாண்டுகொண்ட

விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல்

வேங்கையின்தோல்

உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங்

கைக்கரசே

சடையவ னேதளர்ந் தேன்மெப்பிரான் என்னைத்

தாங்கிக்கொள்ளே.

பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று

பொத்திக்கொண்ட

மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட

முண்மிடற்று

மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங்

கைக்கரசே

செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந்

தீர்ப்பவனே.

ஏசினும் யான்உன்னை ஏத்தினும் என்பிழைக்

கேகுழைந்து

வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்சௌம்

பவளவெற்பின்

தேசுடை யாய்என்னை ஆளுடை யாய்சிற்

றுயிர்க்கிரங்கிக்

காய்சின ஆலமுன் டாய்அமு துண்ணக்

கடையவனே.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஒது உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவன்ஓர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆருயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானாய்

24

பண்குமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்குமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்குமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்குமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்குமந்து கலிகொன் டக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்குமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கான் அம்மானாய்.

25

ஹனாய் உயிராய் உனர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கறுதுங்கான் அம்மானாய்.

- திருவம்மானை - 26

முத்தனி கொங்கைகள் ஆட ஆட

மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்

செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்.

பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையொ டாட ஆட

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

- திருப் பொற்சுண்ணம் - 27

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்ளெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

நாடேயனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ

- திருக்கோத்தும்பி - 29

கன்னா ரூரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினாற்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணைகையீர்
தென்னாதென் னாள்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

- திருத் தெள்ளேணம் - 30

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேம
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினுங்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ.

- திருச் சாழல் - 31

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துக்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ

- திருப்பூவல்லி - 32

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட

கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற

குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற

26

நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை

ஒல்லை யரிந்ததென் ருந்தீபற

உகிரால் அரிந்ததென் ருந்தீபற

- திருவுந்தியார் - 34

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்

கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய

குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்

துன்றார் குழலினீர் தோணோக்க மாடாமோ.

35

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்

பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே

ஹழிமுதற் சிந்தாத நன்மனிவந் தென்பிறவித்

தாழைப் பறித்தவா தோணோக்க மாடாமோ.

- திருத் தோணோக்கம் - 36

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்

தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்

கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்

தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்

காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்

போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னுாச லாடாமோ.

- திருப் பொன்னுாசல் - 37

27

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
 உண்ணின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
 உண்ணின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
 கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும்.

38

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
 சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னும்
 சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
 அத்தர்ஆு னந்தரால் அன்னே என்னும்.

- அண்ணைப் பத்து - 39

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே
 குழ்ச்சுடர் ஞாயிறு போல
 அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங்
 கடியவர் ஆசை அறுப்பான்
 முந்தும் நடுவும் முடிவு
 மாகிய மூவ ரறியாச்
 சிந்துரச் சேவடி யானைச்
 சேவக னைவரக் கூவாய்.

- குயிற் பத்து - 40

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளுறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தார்ஸன் - தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார்.

- திருத் தசாங்கம் - 41

போற்றின் வாழ்முத லாகிய பொருளே

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொன்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

42

கவின் பூங்குயில் கவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை யொளிழுளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

- திருப் பள்ளியெழுச்சி - 43

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
 உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
 இருப்பதானால் அடியேன்உன்
 அடியார் நடுவு ஸிருக்கும்
 அருளைப் புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
 முடியா முதலே என்கருத்து
 முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்கு
 பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட
 பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா
 மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து
 வருந்து வேனை வாவென்றுன்
 தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல்
 செத்தே போனாற் சிரியாரோ.

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
 புலனெந்தின் வழியடைத் தமுதே
 ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ்சோதி
 உள்ளவா காணவந் தருளாய்
 தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 சுறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
 இன்பமே என்னுடை அன்பே.

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
 நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
 சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாருற வெனக்கிங் கார்அய லுள்ளார்
 ஆனந்த மாக்குமென் சோதீ.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்

ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய

ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்

அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே

தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்

வந்துநின் இணையடி தந்தே.

தந்ததுன் றன்னெனக் கொண்டதென் றன்னெச்

சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்

அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்

யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்

சிந்தையே கோயில் கொண்டெம் பெருமான்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

எந்தையே சுசா உடலிடங் கொண்டாய்

யான்இதற் கிலன்ஓர் கைம்மாறே.

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்

புதும லர்க்கழ லினையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ

விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஜயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே

அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே ஸியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

- செத்திலாப் பத்து - 50

வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின்

பெருமையினாற்
பொறுப்பவ னேஅராப் பூண்பவ னேபொங்கு
கங்கைசடைச்

செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளால்என்

பிறவியைவேர்

அறுப்பவ னேஉடை யாய்அடி யேஞ்உன்

அடைக்கலமே

- அடைக்கலப் பத்து - 51

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம்

வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நெஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரதியாள் பாகத் தொருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

- ஆசைப் பத்து - 52

பித்த னென்றென உலகவர் பகர்வதோர்
காரணம் இதுகேள்ளிர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும்
உபாயம் தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியாற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

- அதிசயப் பத்து - 53

நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
 நின்றும் இருந்துவ் கிடந்தும் எழுந்தும்
 நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
 நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
 செக்கர் போலுந் திருமேனி
 திகழ நோக்கிச் சிலிர்சி லிர்த்துப்
 புக்கு நிற்ப தென்றுகொல் லோனன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

தாதாய் மூவே மூலகுக்குந்
 தாயே நாயேன் தனையாண்ட
 பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
 பெருந்தேன் பில்க எப்போது
 மேதா மணியே என்றென் ரேத்தி
 இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
 போதாய்ந் தனைவ தென்றுகொல் லோனன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றஞ்சிபுரி யாயே.

- வாழாப் பத்து - 56

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
 உலகெலாந் தேடியுங் கானேன்
 திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றாரு ளாயே.

எங்கணா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா

ஏலவார் குழலிமார் இருவர்

தங்கணா யகனே தக்கநற் காமன்

தனதுடல் தழலெழ விழித்த

செங்கணா யகனே திருப்பெருந் துறையில்

செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா

மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்

பத்தியாய் நினெந்து பரவுவார் தமக்குப்

பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்

செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
 மான்உன் நாமங்கள் பேசவார்க்
 கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந்
 துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
 உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
 யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
 கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
 காட்டி னாய்க்கழுக் குன்றிலே.

- திருக்கழுக் குன்றப் பதிகம் - 60

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
 கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
 திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
 அருத்தியினால் நாயாடியேன் அணிகொள்கில்லை கண்டேனே.

61

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
 வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வன்னைம்
 பல்லோருங் காணென்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
 எல்லோரும் இறைஞ்சுக்கில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

- கண்ட பத்து - 62

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா

ருள்ளே விரும்பி எனை அருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த

அழுதே அருமா மணிமுத்தே
தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்

தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல்
வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது
மிக்க அன்பே மேவுதலே.

- பிரார்த்தனைப் பத்து - 63

ஒன்றும் போதா நாயேனை

உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
ஏழை பங்கா எம்கோவே

குன்றே அனைய குற்றங்கள்

குணமாம் என்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய்
என்தோள் முக்கண் எம்மானே.

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ

வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ

வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ

வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்

வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்

யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்

வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்

அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

அன்றே என்றன் ஆவியும்

உடலும் உடைமை எல்லாமும்

குன்றே அனையாய் என்னைஆட்

கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூ றெங்குண்டோ

எண்தோள் முக்கண் எம்மானே

நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்

நானோ இதற்கு நாயகமே.

நாயிற் கடையாம் நாயேனை
 நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
 மாயப் பிறவி உன்வசமே
 வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
 ஆயக் கடவேன் நானோதான்
 என்ன தோஇங் கதிகாரம்
 காயத் திடுவாய் உன்னுடைய
 கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

- குழைத்த பத்து - 67

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம்
 வேண்டேன் மண்ணும்விண்ணும்
 வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
 வேண்டார் தமைநாளும்
 தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
 திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
 பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப்
 புறம்போகலொட்டேனே.

- உயிருண்ணிப் பத்து - 68

புற்றில்வா ஸரவும் அஞ்சேன்

பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்

கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே.

- அச்சப் பத்து - 69

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென்
நிருந்தழகால்

வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானும்ஓர்
மீனவன்பால்

எற்றுவந் தாருயிர் உண்ட திறல்ஓற்றைச்
சேவகனே

தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச்
சேர்மின்களே.

- திருப்பாண்டிப் பதிகம் - 70

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த

யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு

வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே

செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே

அன்பினில் விளைந்தஆ ரழுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்

புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த

செல்வமே சிவபெரு மானே

இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அருளுடைச் சுட்ரே அளிந்ததோர் கனியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதும்ச றில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்

பரிந்துநீ பாவியே னுடைய

ஊனினை உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி

உலப்பிலா ஆனந்த மாய

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த

செல்வமே சிவபெரு மானே

யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கெழுந் தருஞவ தினியே.

- பிடித்த பத்து - 75

கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்தாருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே.

76

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளஞருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே.

77

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஹனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

- திரு வேசறவு - 78

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

- திருப் புலம்பல் - 79

என்புள் ஞருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதறிய உள்புகுந்த
அன்பன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

- குலாப் பத்து - 80

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 மங்கையர் தம்மோடும்
 பிணைந்து வாயிதழப் பெருவெள்ளத் தமுந்திநான்
 பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
 குணங்க ஞங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
 கோமளத் தொடுங்கூடி
 அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

81

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
 இயல்பொடஞ் செழுத்தோதித்
 தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
 தடமுலை யார்தங்கள்
 மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
 மலரடி யிணைகாட்டி
 அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

- அற்புதப் பத்து - 82

சித்த மேபுகுந் தெம்மையாட்கொண்டு
 தீவி னைகெடுத் துய்யலாம்
 பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணே
 பன்ம லர்கொய்து சேர்த்தலும்
 முத்தி தந்திந்த முவலகுக்கும்
 அப்பு றத்தெமை வைத்திடும்
 அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே.

முத்த னைமுதற் சோதியைமுக்கண்
 அப்ப னைமுதல் வித்தினைச்
 சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு
 நாமம் பாடித் திரிதரும்
 பத்தர்காள் இங்கே வம்மின்நீர்உங்கள்
 பாசந் தீரப் பணியினோ
 சித்த மார்தருஞ் சேவடிக்கண்நம்
 சென்னி மன்னித் திகழுமே.

அங்கணன் எங்கள் அமரர் பெம்மான்

அடியார்க் கழுதன் அவனி வந்த
எங்கள் பிரான்திரும் பாசந் தீர்

இகபர மாயதோர் இன்ப மெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தி னோடுஞ்

சதுரன் பெருந்துறை ஆளி அன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரை சேர்ந்த
வகையறி வார்எம் பிரானா வாரே.

- திரு வார்த்தை - 85

உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை

உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந்;
தரியேன் நாயேன் இன்னதென்

றறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்
என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே.

என்பே உருக நின்அருள் அளித்துன்
 இணைமலர் அடிகாட்டி
 முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
 முனிவா முனிவர் முழுமதலே
 இன்பே அருளி எனையுருக்கி
 உயிருண் கின்ற எம்மானே
 நன்பே யருளாய் என்னுயிர்
 நாதா நின்னருள் நாணாமே.

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
 உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
 பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
 பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே
 முத்தனை யானே மணியனை யானே
 முதல்வனே முறையோன்
 றெத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
 இனிப்பிரிந் தாற்றேனே.

கானும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங்

கண்டுகண் களிக்கரப்

பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்

பின்னெனம் பெருமானே

தானுவே அழிந்தேன் நின்னினெனந் துருகுந்

தன்மைன் புன்மைகளாற்

கானும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங்

காணவும் நானுவனே.

- எண்ணப் பதிகம் - 89

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்

தாமே தமக்கு விதிவகையும்

யாமார் எமதார் பாசமார்

என்ன மாயம் இவைபோகக்

கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்

அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு

போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப்

புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

- யாத்திரைப் பத்து - 90

ஞானவாள் ஏந்தும்ஜெயர் நாதப் பறையறையின்
மானமா ஏறும்ஜெயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானஹார் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே.

- திருப்படை யெழுச்சி - 91

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன் - வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான்.

- திரு வெண்பா - 92

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.

- பண்டாய நாள்மறை - 93

கண்க ஸிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு
 களிப்பன ஆகாதே
 காரிகை யார்கள்தம் வாழ்வில்ளன் வாழ்வு
 கடைப்படும் ஆகாதே
 மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு
 மறந்திடும் ஆகாதே
 மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும்
 வணங்குதும் ஆகாதே
 பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்
 பயின்றிடு மாகாதே
 பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
 பாடுது மாகாதே
 விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
 வெளிப்படு மாகாதே
 மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
 வெளிப்படு மாயிடலே.

- திருப் படை யாட்சி - 94

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
 யான தறியா தேகெட்டேன்
 உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை
 உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
 பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
 பழைய அடிய ரொடுங்கூடா
 தென்னா யகமே பிற்பட்டிங்
 கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
 தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன்
 தயாந் என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடனாக
 ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.

கோவே யருள வேண்டாவோ
 கொடியேன் கெடவே அமையுமே
 ஆவா என்னா விடில்என்னை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்

சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ
 தக்க வாறன் றென்னாரோ
 தேவே தில்லை நடமாம்
 திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே.

- ஆனந்த மாலை - 97

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனெனப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
 அத்தன்னக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

98

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழுக் கடவேனெனப்
 பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
 உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
 ஜயன்னக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

99

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
 மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
 நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

- அச்சோப் பதிகம் - 100

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
 யான தறியா தேகெட்டேன்
 உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை
 உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
 பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
 பழைய அடிய ரொடுங்கூடா
 தென்னா யகமே பிற்பட்டிங்
 கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

95

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
 தாயே யென்றுன் தாள்டைந்தேன்
 தயாநீ என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடனாக
 ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.

96

கோவே யருள வேண்டாவோ
 கொடியேன் கெடவே அமையுமே
 ஆவா என்னா விடில்என்னை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்

சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ
 தக்க வாறன் றென்னாரோ
 தேவே தில்லை நடமாம்
 திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே.

- ஆனந்த மாலை - 97

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
 அத்தன்னக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

98

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
 பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
 உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
 ஐயன்னக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

99

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
 மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
 நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

- அச்சோப் பதிகம் - 100

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணக்கவாசகர் துதி

எழுதரு மறைகள் தேரா இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமேல் ஏறத் தூணும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்

அருள் மாலை

தேசத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அநுபவம்நான் அநுபவிக்க அருளுதியே

தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையின் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைக்கலந்தென்
ஹன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே

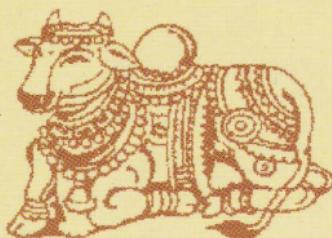
சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறுங்
காமமிகு காதலன்தன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள் இன்பினும்இன் பெய்துவதே

பெண்குமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்குமந்த சேவகன்போல் எய்தியதும் வைகைநதி
மண்குமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியால்
புண்குமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே

தொல்லை கிரும் பிறவிச் சுளும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத் (கு) ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

தொகுப்பு

திருமதி. இந்தீரா திருநீலகண்டன்,
லக்ஷ்மி அச்சகம்

நந்தி அருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி அருளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்தி அருளால்மெய்ஞ்ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்தி அருளாலே நானிருந்தேனே.

- திருமந்திரம் -

வெள்ளியிழு

ஸக்ஷமி அச்சகம்

11.02.2006

வீதை

Printer by : Luxmi printer Tel : 2448545, 2458273

25